32006D0891

8.12.2006 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 343/96

DECIZIA COMISIEI
din 4 decembrie 2006
privind utilizarea de către emitenții de valori mobiliare din țări terțe a informațiilor redactate în conformitate cu standardele de contabilitate acceptate pe plan internațional

[notificată cu numărul C(2006) 5804]

(2006/891/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor privind transparența informațiilor referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE [1], în special articolul 23 alineatul (4) paragraful al doilea,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [2] prevede ca societățile reglementate de legislația unui stat membru, ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru, să își elaboreze conturile consolidate în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate adoptate, acum denumite în mod obișnuit Standarde Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2005 sau după această dată.

(2) Articolul 4 din Directiva 2004/109/CE prevede ca, în cazul în care un emitent trebuie să elaboreze conturi consolidate, situațiile financiare care au făcut obiectul unui audit trebuie să cuprindă aceste conturi consolidate elaborate în conformitate cu IFRS adoptate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002. De asemenea, articolul 5 din Directiva 2004/109/CE cu privire la rapoartele financiare semestriale prevede ca, în cazul emitenților care trebuie să elaboreze conturi consolidate, setul condensat de situații financiare trebuie elaborat în conformitate cu aceste standarde. Aceste cerințe se aplică tuturor emitenților ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, indiferent dacă sediul lor social se află în Comunitate sau într-o țară terță.

(3) Cu toate acestea, articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE permite autorității competente a statului membru de origine să exonereze un emitent dintr-o țară terță de anumite obligații prevăzute de directivă, inclusiv obligațiile de la articolele 4 și 5 privind rapoartele financiare anuale și semestriale, cu condiția ca legislația țării terțe în cauză să stabilească obligații echivalente sau ca emitentul să respecte obligațiile din legislația unei țări terțe pe care autoritatea competentă a statului membru de origine le consideră echivalente. În plus, articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE prevede, cu titlu tranzitoriu, o exonerare pentru emitenții al căror sediu social se află într-o țară terță. Acești emitenți sunt exonerați de obligația de a întocmi situații financiare în conformitate cu articolul 4 sau articolul 5 din directiva în cauză înainte de exercițiul financiar care începe la 1 ianuarie 2007 sau după această dată, cu condiția ca respectivele situații financiare să fie întocmite în conformitate cu standardele acceptate pe plan internațional menționate la articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

(4) De la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, numeroase țări au integrat direct IFRS în standardele lor naționale de contabilitate. Acest fapt demonstrează în mod clar că unul dintre obiectivele acestui regulament, și anume încurajarea creșterii convergenței standardelor de contabilitate, astfel încât IFRS să fie acceptate pe plan internațional și să devină veritabile standarde mondiale, este în curs de realizare. În consecință, ar trebui ca emitenții din țări terțe să fie exonerați de obligația, astfel cum este prevăzută la articolele 4 și 5 din Directiva 2004/109/CE, de a întocmi situații financiare anuale sau semestriale în conformitate cu IFRS, în cazul în care aceste situații sunt întocmite în conformitate cu standardele naționale de contabilitate ale unei țări terțe și în cazul în care, în conformitate cu IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare, acestea conțin o declarație explicită și fără rezerve de conformitate cu IFRS.

(5) În avizul său emis în iunie 2005, Comitetul Reglementatorilor Europeni pentru Instrumentele Financiare (CESR), înființat prin Decizia nr. 2001/527/CE a Comisiei [3], a considerat că principiile de contabilitate general acceptate (GAAP) ale Canadei, Japoniei și Statelor Unite, în ansamblu, sunt echivalente cu IFRS adoptate în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, sub rezerva unor măsuri corective, cum ar fi furnizarea de informații suplimentare și, în anumite cazuri, a unor situații financiare suplimentare.

[1] JO L 390, 31.12.2004, p. 38.
[2] JO L 243, 11.9.2002, p. 1.
[3] JO L 191, 13.7.2001, p. 43.

(6) În ianuarie 2005, Consiliul pentru standarde de contabilitate din Japonia (ASBJ) și Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) au anunțat că au încheiat un acord în vederea lansării unui proiect comun având ca scop reducerea diferențelor dintre IFRS și GAAP japoneze și lansarea, în martie 2005, a unui program de lucru comun având ca scop convergența dintre GAAP japoneze și IFRS. În ianuarie 2006, Consiliul pentru standarde de contabilitate din Canada și-a anunțat public obiectivul de a adopta, pentru societățile pe acțiuni, un set unic de standarde de înaltă calitate, recunoscute pe plan mondial și a concluzionat că cel mai bun mijloc de atingere a acestui obiectiv este realizarea convergenței dintre standardele de contabilitate canadiene și IFRS în termen de cinci ani. În februarie 2006, IASB și Consiliul pentru standarde de contabilitate al Statelor Unite au publicat un memorandum de înțelegere care schițează un program de lucru pentru convergența dintre IFRS și US GAAP în vederea îndeplinirii uneia dintre condițiile Comisiei pentru Valori Mobiliare și Schimb (SEC) din Statele Unite, condiție care trebuia îndeplinită înainte ca această autoritate să ridice obligația de reconciliere a situațiilor financiare pentru emitenții străini care utilizează IFRS și sunt înregistrați la SEC, până în 2009.

(7) Cu toate acestea, este importantă păstrarea calității rapoartelor financiare prezentate în conformitate cu IFRS, care sunt standarde bazate pe principii, aplicarea coerentă a IFRS, garantarea unei certitudini juridice corespunzătoare societăților și investitorilor, precum și a egalității de tratament pentru situațiile financiare ale societăților din UE la nivel mondial. Evaluarea viitoare a echivalenței trebuie să se bazeze pe o analiză detaliată, tehnică și obiectivă, a diferențelor dintre IFRS și standardele de contabilitate ale țărilor terțe, precum și pe aplicarea concretă a acestor GAAP în comparație cu IFRS. Progresul procesului de convergență trebuie analizat cu atenție înainte de luarea oricărei decizii cu privire la echivalența standardelor.

(8) Ținând seama de eforturile depuse de către entitățile care stabilesc standarde contabile din Canada, Japonia și Statele Unite în vederea asigurării convergenței cu IFRS, ar trebui ca, pentru o perioadă de tranziție de doi ani în timpul căreia să se urmărească un dialog activ între entitățile care stabilesc standarde contabile, să se continue procesul de convergență și să fie finalizat raportul privind progresul acestuia, să se permită emitenților din țările terțe să își elaboreze situațiile financiare anuale și semestriale în conformitate cu standardele de contabilitate ale Canadei, Japoniei sau Statelor Unite.

(9) În timp ce multe țări au integrat direct IFRS în standardele lor naționale de contabilitate, altele au optat pentru o convergență a standardelor lor naționale spre IFRS într-un anumit interval de timp. Ținând seama de această situație, ar trebui ca, pentru o perioadă de tranziție de maxim doi ani, să se permită, de asemenea, ca emitenții din aceste țări terțe să continue elaborarea situațiilor lor financiare anuale și semestriale în conformitate cu principii de contabilitate general acceptate care converg cu IFRS, cu condiția ca autoritatea națională responsabilă să se fi angajat în mod public să susțină această convergență și să fi stabilit un program de lucru în acest scop. Pentru a se asigura că scutirea este posibilă numai în cazul în care prezentele condiții sunt îndeplinite, emitentului dintr-o țară terță trebuie să i se ceară să aducă dovezi care să fie considerate satisfăcătoare de către autoritatea competentă, cu privire la faptul că autoritatea națională și-a luat un angajament public și a stabilit un program de lucru. În vederea asigurării coerenței în cadrul Comunității, CESR trebuie să coordoneze evaluarea autorităților competente în ceea ce privește respectarea acestor condiții în raport cu GAAP ale diferitelor țări terțe.

(10) În timpul acestei perioade de doi ani, Comisia ar trebui nu doar să urmărească un dialog activ cu autoritățile în cauză din țările terțe, ci și să supravegheze îndeaproape progresul convergenței dintre IFRS și GAAP din Canada, Japonia, Statele Unite și alte țări terțe care au stabilit un program de convergență pentru a se asigura că este în măsură să ia o decizie privind echivalența cu cel puțin șase luni înainte de 1 ianuarie 2009. În plus, Comisia monitorizează în mod activ evoluția activităților autorităților în cauză din țările terțe în vederea eliminării oricăror obligații ale emitenților din Comunitate, care acced la piețele financiare dintr-o țară terță, de a pune de acord situațiile financiare întocmite cu IFRS. La sfârșitul perioadei de tranziție suplimentare, decizia Comisiei trebuie să fie astfel încât emitenții din Comunitate și emitenții din țări care nu sunt membre ale UE să se afle pe picior de egalitate.

(11) Comisia trebuie să informeze, în mod constant, atât Comitetul european pentru valori mobiliare cât și Parlamentul European cu privire la progresul realizat în vederea eliminării obligațiilor de reconciliere, precum și cu privire la evoluția spre convergență. În consecință, Comisia prezintă până la 1 aprilie 2007 Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un raport privind calendarul avut în vedere pentru convergență de către autoritățile contabile naționale din Canada, Japonia și Statele Unite. În plus, până la 1 aprilie 2008 și după consultarea CESR, Comisia trebuie să prezinte Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un raport privind evaluarea GAAP ale țărilor terțe utilizate de către emitenții care nu au obligația să-și elaboreze situațiile financiare anuale și semestriale în conformitate cu IFRS înaintea exercițiilor financiare care încep la 1 ianuarie 2009 sau după această dată. În cele din urmă, până la 1 ianuarie 2008 și după consultarea în mod corespunzător a CESR, Comisia ar trebui să se asigure că există o definiție de echivalență utilizată în vederea determinării echivalenței GAAP ale unei țări terțe, pe baza unui mecanism de echivalență instituit în acest scop.

(12) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt în conformitate cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Înaintea exercițiilor financiare care încep la 1 ianuarie 2009 sau după această dată, un emitent care are sediul social într-o țară terță poate să-și elaboreze situațiile financiare consolidate anuale și semestriale în conformitate cu standardele de contabilitate ale unei țări terțe, în măsura în care una dintre condițiile următoare este îndeplinită:

(a) notele anexate la situațiile financiare conțin o declarație explicită și fără rezerve de conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, în conformitate cu IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare;

(b) situațiile financiare sunt întocmite în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate ale Canadei, Japoniei sau Statelor Unite ale Americii;

(c) situațiile financiare sunt întocmite în conformitate cu principiile de contabilitate general acceptate ale unei țări terțe, alta decât Canada, Japonia sau Statele Unite ale Americii și sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) autoritatea din țara terță responsabilă cu standardele naționale de contabilitate în cauză să își fi luat în mod public, înainte de începutul exercițiului financiar la care se raportează situația financiară, angajamentul de a realiza convergența standardelor respective cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară;

(ii) respectiva autoritate a stabilit un program de lucru care demonstrează intenția de evoluție spre convergență până la 31 decembrie 2008; și

(iii) emitentul aduce dovezi, care să fi considerate satisfăcătoare de către autoritatea competentă, cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile de la punctele (i) și (ii).

Articolul 2

(1) Până la 1 aprilie 2007, Comisia prezintă Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un prim raport asupra programului de lucru al autorităților responsabile cu standardele contabile naționale ale Statelor Unite, Japoniei și Canadei în vederea asigurării convergenței dintre IFRS și principiile de contabilitate general acceptate ale respectivelor țări.

(2) Comisia urmărește îndeaproape progresul realizat în privința convergenței dintre Standardele Internaționale de Raportare Financiară și principiile de contabilitate general acceptate ale Canadei, Japoniei și Statelor Unite ale Americii, precum și progresul privind eliminarea obligațiilor de reconciliere care se aplică emitenților din Comunitate în țările respective și informează în mod constant Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European cu privire la acestea. În special, Comisia informează de îndată Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European, în cazul în care procesul nu se desfășoară în mod satisfăcător.

(3) De asemenea, Comisia informează în mod constant Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European cu privire la derularea dialogului de reglementare și la progresul realizat în privința convergenței dintre Standardele Internaționale de Raportare Financiară și principiile de contabilitate general acceptate ale țărilor terțe menționate la articolul 1 litera (c), precum și la progresul privind eliminarea oricăror obligații de reconciliere. În special, Comisia informează de îndată Comitetul european pentru valori mobiliare și Parlamentul European, în cazul în care procesul nu se desfășoară în mod satisfăcător.

(4) Pe lângă obligațiile menționate la alineatele (2) și (3), Comisia se angajează să mențină un dialog constant cu autoritățile din țările terțe și, până la 1 aprilie 2008, aceasta prezintă Comitetului european pentru valori mobiliare și Parlamentului European un raport asupra progresului convergenței și asupra progresului privind eliminarea oricăror obligații de reconciliere care se aplică emitenților din Comunitate în conformitate cu normele unei țări terțe menționate la articolul 1 literele (b) sau (c). Comisia poate solicita unei alte persoane să întocmească raportul.

(5) Cu cel puțin șase luni înainte de 1 ianuarie 2009, Comisia asigură o determinare a echivalenței principiilor de contabilitate general acceptate ale țărilor terțe, în temeiul unei definiții a echivalenței și a unui mecanism de echivalență pe care îl va stabili până la 1 ianuarie 2008 în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 alineatul (2) din Directiva 2004/109/CE. În cazul respectării prezentului alineat, Comisia consultă, în prealabil, Comitetul Reglementatorilor Europeni pentru Instrumentele Financiare cu privire la caracterul adecvat al definiției echivalenței și a mecanismului de echivalență, precum și cu privire la determinarea acestei echivalențe.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2006.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei